

anden Bog og henført det til Forslaget. Hvis det ærede Medlem vil se mine Beregninger, saa vil det være mig en Fornøjelse at vise ham dem, saa vil han se, at de ere absolut uden nogen som helst Forbindelse med noget andet. Altsaa det kunde det ærede Medlem have sparet sig; naar det i Rigsdagstidende staar, hvor meget Riksdagens Overtagelse koster for voksne Arbejdere, hvor meget det koster for Kvinder og for Børn, for Forsørgere uden Husfruer, og der er gjort Rede for, hvor mange der er af hver Slags, og det da ved Sammentællingen er blevet til den Sum 13,800,000 Kr. saa synes jeg, det er en slet Vittighed at sige, at det samme Tal findes i en Bog for en Forsikring af tykke Fabrikarbejdere i 1880. Hvad det andet Forslag angaar, det Forslag, der er forelagt af det ærede Medlem fra Ringstjoving, saa har jeg ogsaa gjort Rede for, hvorledes jeg er kommen til Udgiften der, og jeg kan forsikre det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds, at jeg gør ingen Songlørkunstner med Tal, og at det nok skal vise sig, at den ene Beregning er ganske i Overensstemmelse med den anden. Der er gjort Rede akkurat paa samme Maade derfor. Om der kommer 182,000 eller henimod 200,000 ind under det Lovforslag, det skal jeg ikke i Øjeblikket kunne sige, hvad jeg allerede nævne den Gang. Jeg kan gøre Rede og Rigtighed for de 182,000, men der kommer endnu et Antal ved Søfart (ikke Fisteri) ansatte Personer til. De Tal findes altsaa ogsaa og kunde gaas efter. Men ganske anderledes forholder det sig med Beregninger for det Regeringsforslag — som det med ikke saa lidt Uret kaldes — som det ærede Medlem holder saa meget af. Der kan man nemlig ikke gøre nogen Beregning efter Mennesketal, det er nemlig en ren Harmonika, dette Forslag, thi det er ikke menneskelig muligt at sige, hvem der overhovedet er indbefattet derunder. Det tillod jeg mig i sidste Møde at gøre opmærksom paa; der kan saamænd lige saa godt være 300,000 som 200,000 og vistnok ogsaa 400,000 under det Forslag. Ethvert æret Medlem kan jo ved at læse det nævnte Forslags §§ 1 og 2 selv overbevise sig derom. Der er ikke mange Mennesker i Landet, som kunde vide, om de vare forsikrede efter det Forslag, eller om de ikke vare det. Man kan ikke saa det at vide, forinden man er kommen til Slæde — saa ses det efter, om man er forsikret; først og fremmest gaar man hen og tæller ens Pengemidler, for at se, om man har tilstrækkelig saa af dem til at være forsikret. Men jeg forstaar da det ærede Medlem og i det hele taget dette

Forslag saaledes, at det var de mindre velstillede, de ubemidlede, de fattige, som skulde have Understøttelsen. Altsaa ud fra det Grundlag har jeg saa først søgt at regne ud saa nogenlunde, hvor mange der i Landbruget kunde komme ind under Loven, det Tal har jeg i øvrigt ikke nævnt; derimod har jeg bygget min Beregning paa vor officielle Ulykkestatistik. Det er det ejendommelige for det ærede Medlem, at han gaar ud fra nogle Tal fra 1885 i Arbejderkommissionens Betænkning, hvori man paa hvert enkelt Punkt maa bemærke den Vengtelighed, hvormed Kommissionen paa dette Omraade bevæger sig, den reserverer sig overalt og siger: Vi have jo ikke noget sikkert statistisk Materiale. Et højt agtet Medlem af Kommissionen har i sin Tid i en lang Række af Aar bestæftiget sig med at studere Ulykkestilfældene, og hans Underjøgeller har man lagt til Grund i Arbejderkommissionens Betænkning. Det var det, man havde den Gang; men der er virkelig gaaet ti Aar siden, og vi have erholdt officielle Oplysninger om Ulykkestilfældenes Antal i Femaarsperioden 1885—1889. Jeg synes nok, det havde været rimeligt, om det ærede Medlem, naar han vilde regne ud, hvor meget der vilde falde paa Hartkornet efter det tidligere Lovforslag, ikke havde regnet med de Ulykkestilfælde, som man i 1884 formodede, endog med udtrykelig Tilkendegivelse af, at det kun var dem, hvor Døden var indtraadt umiddelbart efter Ulykkestilfældet, medens man ikke havde faaet de øvrige med, hvor Døden var indtraadt senere, havde i Stedet for disse højt usikre Tal lagt de officielle Tal til Grund. Og det er da paa Grundlag af disse Tal, at jeg har oplyst, at der i de danske Landdistrikter er omkommet 375 Personer aarlig ved Ulykkestilfælde. Derefter har jeg ved Reduktion, da de ikke alle falde ind under Loven, fordi et Fradrag maa finde Sted ikke blot paa Grund af de paagældendes økonomiske Stilling, men ogsaa paa Grund af, at de ikke alle henhøre under Landbrugsvirksomhed, ment at være meget beskedne, naar jeg lagde, at 200 af disse 375 Ulykkestilfælde i Landdistrikterne maatte angaa Personer, som efter deres Stilling faldd ind under dette Lovforslag. Det ærede Medlem mente nu selv, at Dødsfaldene gennemsnitlig maa sættes til 2,000 Kr. undet et; d. v. s. naar man tager baade dem, der ere Forsørgere, og dem, som ikke ere Forsørgere, bliver det gennemsnitlig 2,000 Kr.; for dem, der ikke ere Forsørgere, blev det jo kun Begravelsesudgifterne, men for de andre blev det saa meget mere, da man vilde give